

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXV. évfolyam. 7. szám. 1981. július Ára: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

OSVÁT ERZSÉBET:

Álomszuszék Panka

A napsugár régen
sétál már az égen
meg a tarka réten.
Hozzánk is bekukkant talán
és téged még ágyban talál!
Azt gondolja rólad, Panni,
mást sem tudsz te, csak aludni.
Szemedről az álom
jó messzire szálljon.
A napsugár,
ha erre jár,
mosolyogni lásson.

F. GYŐRFFY ANNA rajza

Fickó és ... ÜZENI

...edves Barátaink!

...árom héttel ezelőtt bezárt az óvoda, mi meg Dörmögő Dömötörrel elutaztunk nyaralni. A Balaton-...ál vertünk sátrat, egészen közel a parthoz. Letanyáztunk, s onnan indulunk mindennap felfedező ...takra. Dörmögő Dömötör előző este mindig megbeszéli velünk, mire is készülünk másnap. Legjobban ...ddig a vitorlázás tetszett. Jó szellő repítette a hajót, mi meg figyeltük, hogyan hasítja a csónak orra a ...odrozó vizet. Jártunk erdei kiránduláson is, virágokat szedtünk, és a legszebb szálakat lepréseltük. ...zokból visz majd ajándékot Mackó az óvodatársainak. Ti is visztek néhanapján ilyenfajta meglepetést ... gyerekeknek az óvodába?

...ájusi fejtörőnkre még ebben a napsütéses meleg időben is sokan küldtek megfejtést. Szemfülesek azok ...oltak, akik a pályaudvarra nyolc jelet ragasztottak, és nem tették ki a kilencediket, a labdát, hiszen ...nnak nincs köze a pályaudvarhoz. A többi jel mind segít eligazodni. A vörös kereszt például azt jelzi, ...ogy a közelben orvos található. A keresztbe tett kés és villa azt mutatja, hogy ott étteremben ehetnek ... vonatra várók. Dörmögő külön is megdicséri azokat az ügyes gyerekeket, akik a labdát rajzba foglalták. ...ekik küldjük ebben a hónapban a jutalomkönyveket:

...dl Eszter, *Gordos Árpi és Viki, Hajas Péter, Halmi Balázs, Illatka Hajnalka, Schubert Mihály és Gábor*, Buda-...est — *Darvasi Szilvia*, Dévaványa — *Dézsi Henrietta*, Hatvan — *Drahony Edina*, Százhalombatta — *Együd* ...eronika, *Rutkai Editke*, Salgótarján — *Galambos Réka*, Murony — *Héjja Jancsika*, Orosháza — *Horváth* ...ttila, Martfű — *Horváth Márk*, Gödöllő — *Kovács Detti*, Békéscsaba — *Kovács Marianna*, Kunmadaras — ...adányi András, Nagykanizsa — *Magyari Miklós és Péter*, Berettyóújfalu — *Magyarits Kati*, Kapuvár — ...enyhárt Anikó, Sopron — *Münch Viktor*, Őriszentpéter — *Peng Annamária*, Bakonyszentkirály — *Pércsi* ...olika, Pécs — *Steigenvald Anita és Krisztina*, Mohács — *Szilva Imre*, Edelény — *Vass Kriszti és Terézke*, ...alaegerszeg — *Wagner Kriszti*, Pomáz — *Napköziotthonos Óvoda nagycsoportja*, Duka.

...lvezzétek a nyarat, a napsütést, hiszen hamar elszáll a nyár. Üdvözöl mindenkit a két jó barát:

BODO SCHULENBURG:

HOLDKIFLICSKE

Holnap lesz a mama születésnapja. Ha meggyújtják az ünnepi gyertyákat, az apró fények felragyognak, és betöltik a szobát melegséggel.

Lars is azért veszi elő a ceruzáját, hogy — egy, kettő, három! — villámsebesen születésnapi fát rajzoljon, egy tökéletes kis fát.

Máris kész a fácska. Mindene megvan, ami a többi fának: törzse, ágai, lombja, és még susogni is tud, hullathatja a leveleit. De ez a fa — mégis szomorú.

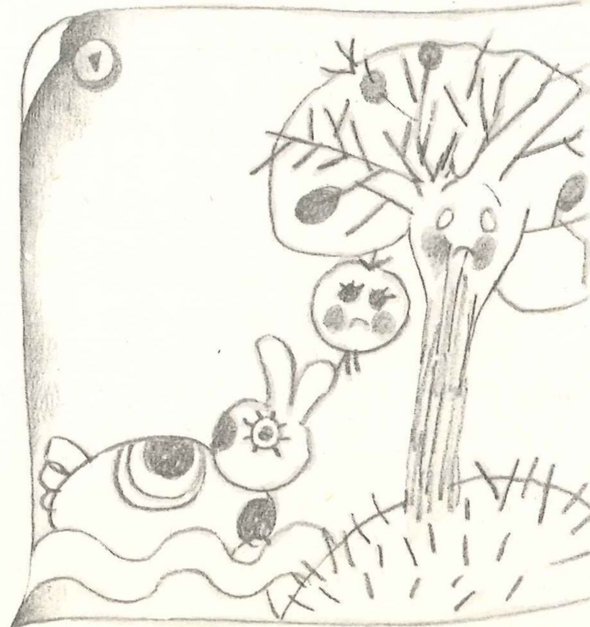
Lars gyorsan almát rajzol, hogy a fácska ne legyen magányos. Az alma pontosan olyan kerek, mint egy igazi alma, de... A fa még mindig szomorú, és szomorú az alma is.

— Talán egy kis víz hiányzik ennek az almafának — dünnyögi Lars —, de hogyan rajzoljak tavat?

Keze nyomán hullámok jelennek meg a papíron, ám ez a tó is szomorú.

— Lehet, hogy ringatni szeretne valamit?

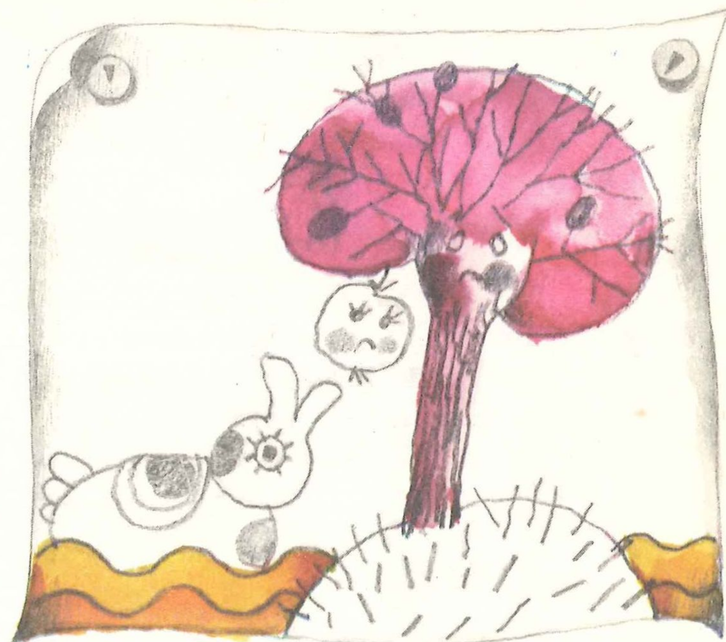
Lars tovább rajzol: a tavon kis kacsa úszik. Ennek a kacsának még csőre is van: azzal hápog, és kortyolgat a vízből. De a kacsa is szomorú, akár a szomorú tó és a szomorú almafa.

— Miért szomorú minden? — kérdezi Lars. — Valami biztosan hiányzik a születésnapi képről.

Hopp, ekkor egy napsugár kezd szökdécselni a papíron. Tarka foltokat villant fel: pirosat és kéket, sárgát és zöldet, és egy pillanatra megmutatja — a színek hiányoznak a képről. Azután bukfencet vet, és tovább szökdécsel.

— Köszönöm, kedves napsugár — mondja Lars, és egy piros pacnit fest. — Neked festettem — szól a fához, ám a fa megrázkódik, mert nem akar piros fa lenni.

Lars a piros pacnit az almának adja, azután sárga foltot pingál.

— Ez a tiéd, tavacska — mosolyog rá, de a hullám haragos-tarajos lesz, mert nem akar sárga vízzé válni.

Így kapja meg a kis kacsa a sárga foltot, míg a fát zölddel csendesíti le Lars, a tavat békés kékkel.

Most már senki sem szomorú, fölragyoghatnak a születésnapi gyertyák.

Lars végre ágyba bújhat, tollas párnák közé.

A Nap is lefekszik, felhő-ágyába.

A szobában minden sötét, akár a pincé-

ben, és a sötétség elnyel minden színt. Nem hallatszik más, csak valami suttogás.

— Hol a kacsa-sárgám? Olyan fekete a tollam, akár a varjaké!

— Segítség! Eltűnt az alma-pirosságom. Nem, egy alma nem lehet fekete!

— Hová lett a vizem kéksége?

— Oda a szép levél-zöldem!

— Ki fogja megkeresni a színeinket?

Lars semmit se hall, mélyen alszik.

Az éj-felhőből ekkor előbukkan egy ezüstös kiflicske. Ragyogó szikrája táncol a szobában.

— Ki vagy te?

— Csak egy hold-morzsácska.

— Holdkiflicske, Holdmorzsácska, segíts rajtunk, kérünk! — suttogja mindenki. — Nincsenek színeink. . .

— A Nap eltüntette a sárgámat! — zokogja a kacsa, és hullanak kacsa-könnyei.

— A Nap ellopta a pirosomat — sóhajt az alma, és hullatja alma-könnyeit.

— Oda a kékségem!

— És az én zöldem!

— Hajaj — mondja a Hold, és szomorúbb, mint a fa, az alma, a kacsa és a tavacska együtt. — Várjatok csak! — kiáltja hirtelen, és suttogni kezd a csillagoknak. — Segítsetek, ezüst-csillagok.

És a csillagok már csilingelnek is, akár a csengettyűk.

— Hé, miért zavartok fel ilyen éktelen csöngetéssel? — forgolódik és morgolódik a Szél.

— Susogj, kedves Szél, susogj . . . — suttogja a morzsányi Hold.

— Sssss! — fúj a szél, és száll, dagadozik a felhőfüggöny.

A Holdkiflicske gömbölyödik és kikerekedik, akár egy zsemle. És a Holdzsemle világít és világít és világít, és lám csak, máris felcsillan egy bátortalan kék hullám a tavon. A kacsa szárnya végén megjelenik egy halványsárga toll, és a fán egyetlen apró zöld levél. Az almán egy piros folt látszik, akkorka nagy, akkorka kicsi, akár egy egér szeme.

A Szél ásít, aztán szuszog, szuszókál, hortyog. Elszunnyad a papír-fa sötét lombjai között.

A felhőfüggöny újra leereszkedik. Egyre kisebb a Hold. Megint olyan kicsi, akár egy apró, lisztből dagasztott és mákszemekkel teleszórt kifli egy morzsányi szomorú Hold odafent a csillagok között.

Minden éj-sötét, a színek mindenhonnan eltűnnek.

Most a Hold a Nap felé fordul, és a szomorú almafáról, szomorú kacsáról, szomorú tóról mesél neki.

— Te loptad el a színeiket — gyanúsítja meg végül a Napot.

A Nap csodálkozik a felhő-ágyban.

— Nem loptam el semmiféle piros foltocskát, és egy szikrányi sárgát se, és zöldet se torkoskodtam, de még a kéket se dugtam el sehová... Hanem — és ekkor felnevet a Nap — a fekete éjszaka nyelt le minden színt. Az ő feketesége feketítette be a kacsát, ő fröccsentette be koromsötéttel a hullámokat és a fát, de még az almát is.

— Bizonyos, hogy ez történt? — kételkedik a Hold.

— Minden este — feleli a Nap — és minden éjjel ezt teszi a világgal.

— Akkor jó — ásít a Hold megbékélve, és letörli hold-könnyeit.

Közeledik az az idő, amikor meggyújtják a születésnapi gyertyákat. A kis kacsa előre szégyelli magát, hiszen a tollai nem ragyogó sárgák. Az almácska összetöpped szégyenében, mert annyira nem piros az alma.

Ekkor felhő-ágyából felkel a Nap. Nyújtózkodik, és máris szétküldi ezer és még ezerszer ezer napfény-sugarát.

A világ minden színe felragyog, és azt mondja:

— Jó reggelt!

Lars így vidám képet ajándékozhat a mamának. Susogó zöld fát. Olyan zöldet, akár a fű. A fát kicsattanó-piros alma ékesíti. Olyan piros, akár a pipacs szirma. Olyan piros, akár a tűzoltóautók.

A fa mellett kék tó hullámzik. Olyan kék, mint az egész égbolt. A hullámokon sárga kis kacsa ringatózik. Olyan sárga, akár a villamosok. Olyan sárga, mint a Nap.

Aki jól odafülel, ásítást hallhat, a Hold ásítását — és gyönyörűséges nevetést, a Nap nevetését. De még suttogást is, kíváncsi suttogást, a kis kacsa suttogását, aki azt kérdezi:

— Ki eszi meg az almácskát?

Ezt Lars már meg se hallja, mert rajzol és rajzol és rajzol, és közben a képről mesél a Napnak, aki olyan nagy, olyan nagyon nagy a rajzán, hogy éjjel-nappal be tudja majd ragyogni a mama születésnapját.

Fordította: TARBAY EDE

FLAMM JÁNOS:

Víz partján hallottam

Azt mondta a béka,
nem hazugság, való,
barátja a sikló,
az egy nagyotmondó,

ugyanis azt mondta a sikló,
nem hazugság, való:
barátja a moszat,
nem mondott igazat,

ugyanis azt mondta a moszat,
nem hazugság, való:
barátja a keszeg,
füllent rengeteget,

ugyanis azt mondta a keszeg,
nem hazugság, való:
barátja a hínár,
mindent csak kitalál,

ugyanis azt mondta a hínár,
nem hazugság, való:
barátja egy gyerek,
na mit csinált?
mesélte ezeket.

ZSIRAI LÁSZLÓ:

Nyáron

Ezüstfilléres halak úsznak
a tóban.
Néha víz fölé ugranak:
meg-megmártóznak a fényben,
ha élénken mosolyog a Nap.

Szünidőző pajtások futnak
a tóhoz.
Békaemberként a partról
néha a vízbe ugranak —
ha élénken mosolyog a Nap.

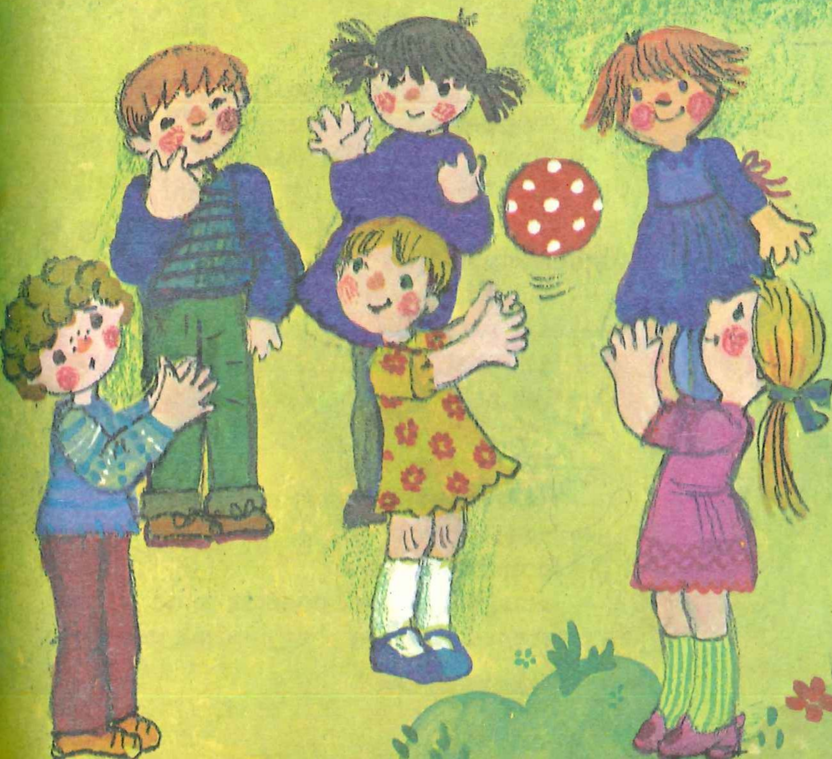
KÖTEKEDŐ *Labdajáték*

Álljatok körbe. Egy gyerek a kör közepére áll, kezében közepes nagyságú labda. Tetszés szerint hol az egyik, hol a másik gyereknek dobja a labdát. Annak, aki a labdát kapja, előbb ügyesen, gyorsan tapsolnia kell. A dobó kötekedik: úgy tesz, mintha dobná a labdát, de közben megváltoztatja szándékát, és másvalakinek dob. Aki ezt nem veszi észre idejében és rosszkor tapsol, vagyis olyankor, amikor más kapja a labdát, helyet cserél a dobóval.

KIS DEZSŐ és KIS DEZSŐNÉ:

DE JÓ JÁTÉK EZ, GYEREKEK *című gyűjteményéből*

Versenygombolás

Ezt a játékot jó időben az udvaron, esős napokon a szobában játszhatjátok legalább ketten. Főleg olyan óvodásoknak ajánljuk, akik most voltak középső csoportosok.

A versenyt két könnyű, támlás széken bonyolítjuk le. Kérjetek a felnőttektől két hosszú ujjú inget vagy blúzt, terítsétek egy-egy szék támlájára. Üljetek az ingek elé a székre lovagló ülésben, a támlával szemben, ki-ki gombolja be az inget végig vagy ameddig lehet, aztán tűrjétek fel rövidre mindkét ujját. Egy harmadik gyerek vagy felnőtt figyelje, hogy ki készül el hamarabb. A győztes jutalma 1-2 szem gyümölcs.

Aki ősszel már iskolába megy, „második fordulóval" egészítheti ki a játékot. Cseréljetek helyet az első forduló után; most mindenki a másik székén ül a másik ing előtt. Gomboljátok ki az ingeket, és hajtsátok le az ujjukat, mert „új versenyszám" következik. Ki-ki fordítsa meg a székét, amelyet újonnan elfoglalt, és a támlán az inget is. De gyorsan ám, mert a helycserétől kezdve minden beleszámít a versenybe! Térdeljetek az ing nyílása elé a földre, gomboljátok be az első gombot fent a nyakánál, de attól kezdve csak **minden második gombot!** Az a győztes, akinek mindez hibátlanul sikerül és **mind a két versenyszámban** első lett! Az ő jutalma is gyümölcs legyen!

K. M.

ZELK ZOLTÁN:

Este jó

Este jó, este jó,
este mégis jó.
Apa mosdik, anya főz,
együtt lenni jó.

Ég a tűz, a fazék
víznótát fütyül,
bogárkarika forog
a lámpa körül.

A táncuk karikás,
mint a koszorú,
meg is hal egy kis bogár,
mégse szomorú.

Lassú tánc, lassú tánc,
táncol a plafon,
el is érem már talán,
olyan alacsony.

De az ágy meg a szék
messzire szalad,
mint a füst, elszállnak a
fekete falak.

Nem félek, de azért
sírni akarok,
szállok én is, mint a füst,
mert könnyű vagyok . . .

Ki emel, ki emel,
ringat engemet?
Kinyitnám még a szemem,
de már nem lehet . . .

Elolvadt a világ,
de a közepén
anya ül és ott ülök
az ölében én.

LOVAS GÁBOR:

A mese után

— Ha jó leszel, és ha vége a mesének, lecsukod a szemed, majd megláthatod azt a világot.

— Melyiket?

— Hát, amelyik a mese után van.

— Az óperenciás tengeren túl?

— Bizony, az óperenciáson is túl.

— És az üveghegy másik oldalán?

— Ott-ott, ahol a legszebben csillog a tündérlányok haja.

— És játszhatok velük?

— Hát persze.

— Nem baj, ha bepiszkítom a ruhámat?

— Ott nem lesz piszkos a ruhád.

— Szóval a mese után?

— Akkor, akkor.

— Ha lecsukom a szemem?

— Ha lehunyod.

— Jó éjszakát, anya.

— Utazz jól kicsim, odaérsz mindjárt, túl az óperencián az üveghegy másik oldalára.

BAYER BÉLA:

Altató

Rozsdáz az alkony,
nyúlik az árnyék,
sombokor pisszen,
moccan az ág,

vadrózsa izzik
part hűvösében,
kontyukat bontják
lomhán a fák.

Kósza harangszót
ringat az este,
csillagot hintáz
bársony az ég,

halk hegedűszón
surran az álom,
bókol a Hold is,
ring a sötét.

SÓTI KLÁRA rajzai

LEKSA MANUSH:

Cigány bölcsődal

Csicsijja, bubája . . .
Kihunyt a tűz lángja.
A cigány mind alszik,
az út is elalszik.
Aludjál, fiacskám,
én kicsiny csikócskám.
Csicsijja . . .
Kisfiam szép álma:
mint a nap sugára —
csicsijja . . .

Csicsijja, bubája . . .
Alszik a madárka.
Lefekszik a farkas,
te is most már alhass —
aludjál, fiacskám,
én kicsiny kutyácskám.
Csicsijja . . .
Fejed alatt párna,
kél a hold világa —
csicsijja . . .

Csicsijja, bubája . . .
Jó a cigány sátra,
benne a szél nem fúj.
Az is hálni indul —
aludjál, fiacskám,
én kicsiny halacskám.
Csicsijja . . .
Amint a nap felkel,
indulunk majd reggel
útnak a sereggel.
Csicsijja . . .

Te is jössz majd vélünk:
megyünk, mendegélünk —
csicsijja . . .
Utadat szerencse
áldja, kísérgesse,
csicsijja . . .

PINTÉR PÁLNÉ:

Juliska babszem-labdája

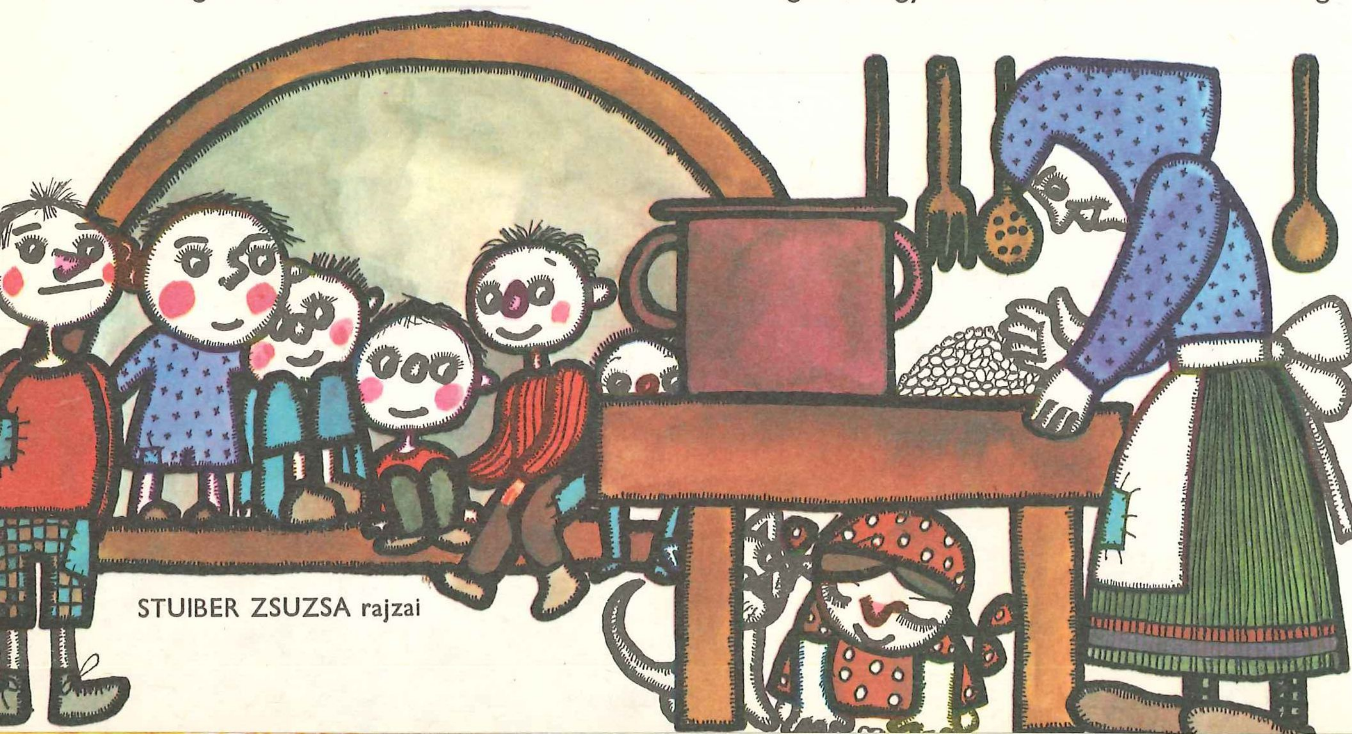

Élt egyszer valahol, a kukoricagánicás világban egy szegény özvegyasszony. Annyi gyereke volt, mint a keszeghal pikkelye, de eggyel még annál is több. Mert a sok fiú után egy kislánya is született. Julcsa volt az anya neve, Juliska lett a kislányé.

A nagy családnak csak a szegénysége volt nagyobb. Főtt a feje a szegény asszonynak, hogy mivel tömje be naponta a sok éhes szájat. Vigyázott is az élelemre, még egy elgurult babszemért is lehajolt, nem hagyta, hogy kárba vesszen. Egy reggel éppen babot válogatott, bablevest készült főzni. Nem vette észre, amikor egy babszem legurult az asztal alá. Juliska meglátta, óvatosan felvette, és titkon a kötênye zsebébe tette. Kiment az udvarba, és labdázni kezdett a fehér babszemmel.

Még sosem volt labdája; testvérbátyjai sem engedték, hogy ronglabdájukkal játsszon. Mikor megunta a labdázást, egy törött bádogkanálba dugta a babszemet, és egy fa alá rejtette.

Éjszaka nagy zápores̋ő esett. Másnap Juliska alig hitt a szemének: a babszem akkorára dagadt, hogy csaknem tele lett vele a bádogkanál. Kivette belőle a duzzadt babszemet, és a napra tette száradni. Csak akkor keseredett el, amikor látta, hogy a babszem bőre repedezni kezd.

STUIBER ZSUZSA rajzai

Szomorúan nézegette kedves babszemlabdáját, amikor egyszer csak ott termett mellette Babszem tündér, és szelíden megkérdezte:

— Miért bánkódsz, te kislány?

— Anyukám leejtett egy babszemet, én elcsentem labdának, most pedig szétrepedt a bőre!

— Egyet se búsulj ezért, majd én összefoltozom! — mondta a tündér, és máris foltozgatni kezdte a babszemet. De mivel nem volt fehér foltja, piros, barna meg fekete foltokat rakott rá.

Megörült Juliska a szép cifra labdának. Ekkor így szólt a Babszem tündér:

— Szeretnéd-e pótolni az elcsent babszemet?

— Nagyon szeretném! — felelte Juliska.

— Akkor ültesd el ezt a tarkababot a kert sarkában. Jelöld meg a helyét egy nádszállal, és locsold mindennap. Ha kikél, meglátod, milyen sok tarkababod terem. Anyukád nagyon örül majd neki.

Szót fogadott Juliska, elültette a babszemet. Annyi tarkababja termett, hogy a következő évben az egész kertet beültethette vele az édesanyja.

A foltos tarkabab azóta úgy elszaporodott, hogy mindenki asztalára jut belőle. Az időtől fogva nevezik a szép, nagyszemű tarkababot juliskababnak.

MAKK MARCI JÁTÉKÖTLETEI:

SZÁVAY EDIT rajza

Vándorló párna

Vedd le a cipődet, feküdj hasra, nyújtsd előre mindkét karodat, és tarts a kezedben egy kispárnát. Hajlítsd be a lábadat, úgy, hogy a talpad a mennyezet felé nézzen. Most kezd vándorolni a párna! Lendítsd a jobb karoddal hátra a talpadra, onnan hozd megint előre a bal kezeddel. Most újra vedd át a jobb kezedbe; így vándoroljon a párna kézről-talpra, talpról-kézbe. Legalább 5-5 kört tegyen mindkét irányba. Ügyelj, hogy a párna ne érintse a földet elöl, hátul viszont találkozzék a talpaddal!

DEMETER RÓZSA

Hűséges párna

Állj egyenes törzzsel, és tedd a fejedre a kispárnát. Jól helyezd el, nehogy leessen. Térdelj le előbb az egyik, aztán a másik lábaddal, ereszkedj óvatosan négykézlábra; lépegess a kezeddel előre, végül feküdj hasra. Tartsd egyenesen a fejedet! Most ismételd meg az előbbi mozdulatokat fordított sorrendben: emelkedj óvatosan négykézlábra, térdre, féltérdre, majd állj fel. Próbáld meg a barátaiddal együtt. Az a legügyesebb, akihez hűséges maradt a kispárnája.

TARKA LEPKE kis mese

Érdekes látni- és hallani valók, játékok a Petőfi Irodalmi Múzeumban

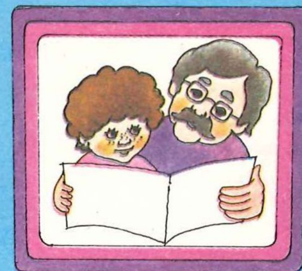

Talán te is ismered a Petőfi-verset, amelyben ez a két sor áll: *Tarka lepke, kis mese, szállj be Laci fejibe!* Igen, aki egyszer megismert egy *valóban szép* mesét vagy verset, sokáig, talán egész életében emlékszik rá! Ilyen kedvelt mesék alapján készültek azok a rajzok, bábok, ragasztott és kivarrt képek, gyurma szobrocskák, játékok, amelyekből áprilisban kiállítás nyílt a Petőfi Irodalmi Múzeumban. Érdemes megnézni a kiállítást nemcsak ezekért a szép munkákért — gyerekek készítették valamennyit —, hanem azokért a műsorokért is, amelyek a kiállítást kísérik. Lesz közöttük: filmvetítés, közös rajzolás, gyurmázás, táncház. Még homokvár építés és közlekedési játék is lesz a múzeum udvarán, kisautókkal és rollerekkel. Aki jól akar szórakozni, látogasson el Budapesten a Károlyi Mihály u. 16. szám alá. A múzeum 1981. augusztus 11-ig (hétfő kivételével) mindennap 10—18 óra között várja a gyerekeket!

KOLTAI ÉVA rajza

Minden gyerek szeret kavicsokat, köveket gyűjteni az utcán, a parkban, az építkezések sóderdombjain vagy a hegyi patakok partján. Ne csak gyűjtsétek őket; rakjatok belőlük figurákat! A természet, a víz már megformálta, lecsiszolta a köveket. Figyeljétek meg, melyikük mire hasonlít! *M. E.*

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők, kedves Felnőttek!

Most elsősorban a Nagypapákhoz, Nagymamákhoz és a Dédikhez szólunk. Kérjük, adják át gazdag tapasztalataikat a kicsiknek, meséljenek nekik a saját gyermekkorukról. Tudjuk, hogy a mindennapi gondok, a hétköznapok örökös sietése mellett kevés idő jut ilyesmire, talán nem is gondolnak arra, hogy ez érdekelné a gyerekeket. Pedig az „élő mese" minden ajándéknál, drága játéknál többet ér — sajnos ebből jut a mai gyerekeknek a legkevesebb. Sokat tanulhatnának belőle a gyerekek, megismerhetnék a tőlük időben távollevő világot, nagyszüleik gyermekkorát. Ezáltal hozzájuk is közelebb kerülnének, és jobban megbecsülnék mindazt, amit szüleik nyújtanak nekik.

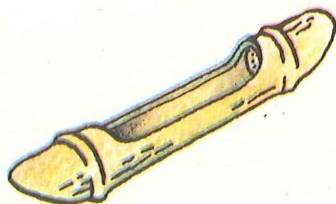
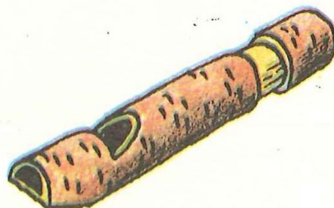
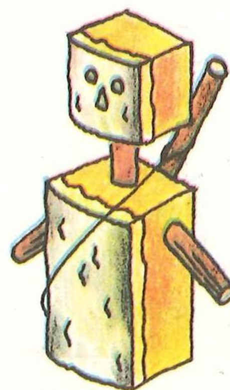
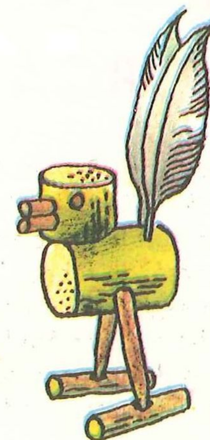
Nyár van, sok kisgyerek nyaral a nagyszülőknél. Most talán kicsit több idejük van játszani, foglalkozni velük. Meséljék el, mu-

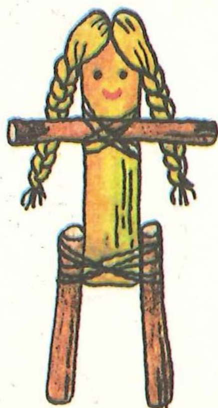
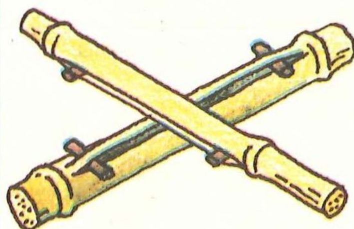
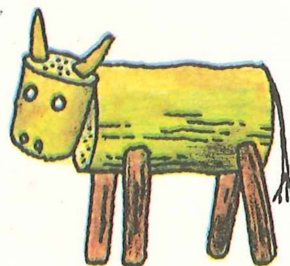
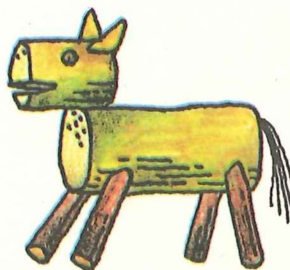
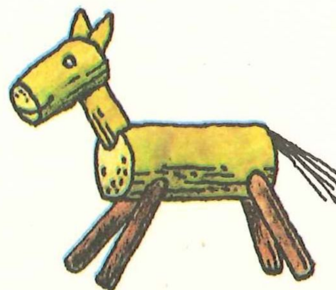
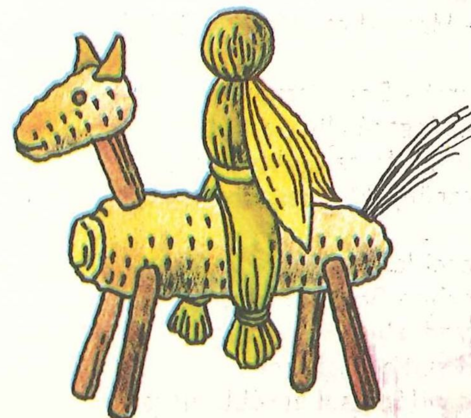
tassák meg, készítsék el azokat a játékokat, amelyekkel gyermekkorukban játszottak. Faragjanak fűzfasípot, készítsenek nádihegedűt; kukoricacsutkából, fakanálból babát, tömjenek régi rongyból, harisnyából ronglabdát, babát; faragjanak a túlérett, olcsóbb uborkából vagy tökből tökvitézt, állatokat. Használják fel a kukorica levelét, kis ágacskákat, egy-egy borsószemet, lencsét, gyümölcsmagot. Kukorica szárából csónakot is faraghatnak — fennmarad a vízen.

Faluhelyen minden vidéken más-más volt a szokás, különféle vagy azonos nyersanyagokat különbözőképpen használtak fel. Emlékezzenek rá, próbálják felidézni gyermekkoruk játékait, és szerezzenek vele örömet a legdrágábbaknak: az unokáknak. Az egyszerűbbekre meg is taníthatják őket, hadd ismerjék meg a játékon keresztül a munka, az alkotás örömét. Köszönjük, Nagypapák, Nagymamák, Dédikék!

R. K.

SOMORJAI ÉVA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK HORGÁSZTRÉFÁJA

Nézd csak Bercit, figyeld Borit:
úszik, fröcsköl, búvárkodik.
Marci ül csak komolykodva,
mancsában a horgászbotja.
Ám egyszerre fölnevet:
— Itt a zsákmány! Szép keszeg!
Be is dobja nagy sietve
háta mögött a vederbe.

Elkapja a horgászhév:
— Hatot-hetet fognék még!

Berci s Bori összesúg:
— Megtréfáljuk a fiút.
Amíg vár az újabb halra,
gyerünk ki a patakpartra!

Berci labdát ütöget,
közben Bori észrevétlen
a vederhez oson szépen,
kiveszi a keszeget,
s pár lépéssel arrébb futva
visszadobja a habokba.

Néhány perc... és Marci rikkant:
— A második hal is itt van!
(Nem sejti, hogy másodszorra
ugyanazt a halat fogta.)
A vederbe veti megint,
úgy, hogy hátra nem is tekint.

Háta mögött Berci matat;
most ő cseni el a halat.
Vízbe merül búvár módra,
s ráakasztja a horogra.

SÓTI KLÁRA rajzai

Marci szinte felvisít:
— Ujjé! Itt a harmadik!
Horgászszerencsém van, látszik.
Talán meg sem állok százig.

S mielőtt még észrevenné,
hogy csak tréfa az egész,
a másik két bocsgyerekből
kirobban a nevetés.

— Három fogás — egyetlen hal.
Mégse legyél mogorva!
Legközelebb egy fogással
három akad horogra.

ADJ TANÁCSOT!

Milyen gyönyörű barackot árulnak az utca túloldalán! Oda szeretne átjutni Lackó. Zebra nincs a közelben, a zöldségessel szemközti járda mellett pedig éppen *áll* egy teherautó. Lackó azon tűnődik, melyik hely lenne a legalkalmasabb az átkelésre. Színes kérdőjelek mutatják, hogy milyen helyeket talált. Adj tanácsot neki, mutasd meg, melyik a helyes út! Beszéld meg szüleiddel is, hogy jó tanácsot adtál-e, és miért? Rajzold le színes ceruzával azt a kérdőjelet, amely szerinted a helyes utat mutatja, és küldd el rajzodat Dörmögő Dömötörnek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Szerkesztő: Rákos Klára. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Index: 25 193